

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: ויאמר שמואל

מקאם:

פרשת קרח

28 ביוני, 2025

עלון מספר 1236

ב' תמוז, תשפ"ה

הדלקת נרות 8:12 * שקיעה 8:30 * שיר השירים 6:45 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:55 * מוצאי שבת 9:12, וע"פ רבנו תם 9:42 * זמן טלית 4:01 * שעה זמנית 87:00
עלות השחר 3:44 * נץ החמה 5:28 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 7:18
צאת הכוכבים 9:07 * סוף זמן קריאת שמע 8:03 * סוף זמן עמידה 9:30 * חצות היום והלילה 12:59

מברכים ראש חודש תמוז בימים חמישי ושישי, 26 ו-27 ביוני

תרם לעלון זה:

אבי הבן, איש החסד בעל לב טוב האדון אלברט עציץ, אשתו הגברת אסתי, בניהם והוריהם, לברכה ולהצלחה וה' יברך אותם ברוחניות ובגשמיות, ומזל טוב להנולד החדש ומברוק אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 3412-552 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

שטען הוא קודם אהרן הכהן לפי שעשה את העגל. וטענת בני ישראל עכשיו, הם אבותיהם של הבכורות שנשרפו בהקריבם הקטורת. ואמרו למשה, אתה יודע שהכהנים הם מותר להם להקריב קטורת, ולמה ביקשת מילדינו שיקריבו הקטורת שהיא סכנה גדולה כמו שקרה עם נדב ואביהו בני אהרן שהקריבו קטורת ומתו בעוון הקטורת שלא ציווה אותם, לכן אמרו וטענו: אתם המיתם את עם ה'. וה' ישמרנו אמן.

פירושות על הפרשה

"ודתן ואבירם בני אליאב". למה נזכרו שמותיהם יותר משאר בעלי המחלוקת שהיו שם? כי הם נכנסו לריב ולמחלוקת לא לשום דבר, כי לא היו מבני לוי, והכהונה לא הגיעה להם כלל, ואף "בכורים" לא היו, כי אחיהם הגדול שהיה הבכור היה שמו "נמואל". לכן נכנסו דווקא לשם ריב ומחלוקת, לכן נזכרו לגנאי יותר מהאחרים.

אחרי שנבלעו קרח ועדתו באדמה, ואחרי שירדה אש מן השמים ושרפה את המאיתיים וחמישים איש מקריבי הקטורת, באו ישראל ואמרו למשה ואהרן אתם המיתם את עם ה'. וחשדו במשה ואהרן שכל מה שעושים, הם עושים מליבם, עד שהוצרך ה' כביכול ליקח מכל שבט מטה, ויניחו אותו במשכן, כדי להוכיח להם שמטה אהרן יפרח, וזהו שבחר בו ה' לשרת ולא משה מליבו? למה כל כך חשדו במשה ואהרן שאינם אנשי אמת? אלא היו בישראל ארבע כתות שחלקו על משה, ורצו להיות כוהנים. הכת הראשונה, הם הבכורות שביקשו שתחזור להם עבודת הקרבנות, אחרי שנלקחה מהם בחטא העגל. הכת השנייה, היא שבט לוי, שמבקשים גם כהונה כמו אהרן הכהן. הכת השלישית, הם דתן ואבירם בני ראובן רוצים שתחזור להם הבכורה שראובן הוא הבכור האמיתי של יעקב ולא יוסף. הכת הרביעית, הוא קרח

היסטוריה בקצרה: 200 שנה אחרי

החורבן 270 למנינם

רבי נתן הבבלי שהיה רבו של רבינו הקדוש, כתב ספרים רבים, ומהם: "אבות דרבי נתן" ומדרשות שלו הן: מפני מה נתערב כל ששת ימים בהר, ולא דיבר ה' עמו? כדי שיימרק מכל אכילה ושתייה שהיו במעיו, עד שנתקדש והיה כמלאכי השרת. הוא היה אומר: אדם נידון בכל שעה, ובמידה שאדם מודד לאחרים, מודדים לו. יפה כח נשים מכוח אנשים. אנשים ביום משה רבינו אמרו: ניתנה ראש ונשובה מצרים. אבל הנשים בנות צלופחד אמרו למשה: תנה לנו אחוזה בתוך אחי אבינו. עוד אמר: שני דברים אין להם כפרה, והתורה נתנה להם כפרה, והם: עוון לשון הרע, מי מכפר עליו? המעיל של הכהן הגדול. והשני, ההורג נפש בשגגה, במה יתכפר? במיתת כהן גדול. אחד החכמים שהיו בימי רבינו הקדוש היה נכדו של רבי חנינא בן דוסא, ונקרא שמו רבי חנינא בר חמא. וישב בישיבת רבינו הקדוש, ובאחד הימים נכנס אנטונינוס קיסר אצל הרבי, ומצא רבי חנינא בר חמא יושב עמו, ומאז הקפיד הקיסר שלא יימצא איש בשעה שהוא בא אצל הרבי. אמר לו הרבי: אין זה בן אדם, אמר לו הקיסר: אם כן, יאמר לעבד שלי שהרגתיו כשנכנס עמי עד הפתח, שיחיה אותנו ויקום ויבוא. הלך רבי חנינא וביקש עליו רחמים והחייאו והביאו.

הדרך לרפואה ולבריאות

1 - דרכי העיכול אינם דומים ושוים בין בני אדם, אם מצד עצם טבעם ואם מצד מחלותיהם. 2 - אין לרדוף אחרי

מאכלים טעימים שהם מזיקים. 3 - מזון רך כגון דייסות ומרקים ממהרים להתעכל, וכן ממהרים להתהוות מהם דם. כן ממהרים הם להתאים עצמם לכל אבר ואבר כפי איכותו. 4 - הדם היותר נקי, נזונים ממנו האברים הימניים, הדם הפחות נקי ממנו ניזונים האבריים השמאליים. 5 - זיעת מצח מרובה וכן זיעת החזה מורים על חולשת הכח באדם. 6 - זיעת האדם היא מלוחה, אכן בבריאים מליחותה מועטת. ובחולים ישתנה טעם מליחותה כפי השתנות הליחה שבכל מחלה. 7 - התמדת הדאגות ממיסה את השומנים שבגוף ומייבשת את הבשר. 8 - אהבת התענוגים מפסידה את איכות הדם. 9 - חולשת הגוף ורבוי המחלות באים מדברים אלו: רדיפה אחר הנשים - תאוות ממון בלתי מרוסנת - שאיפת שלטון ושררה - התקנאות באחרים - מי שמכניס עצמו ודואג למה אחרים מצליחים למה הם מתעשרים, למה הם מתכבדים, זכרונות ומחשבות כאלה שאדם חי בהם תמיד בלי מנוח, הם המחלישים גופו ומתחילות המחלות להשתלט עליו.

דברי מוסר: צער

לא ראוי להצטער על שום דבר בעולם, כי אם על צער השמים. כי על הבלי העולם אין מקום להצטער כי הכל הבל וכבר משלו משל, על שאין ה' ח"ו חס על צער הצדיקים, שמצערם אותם אחרים, או שמצטערים על מקרי הזמן, שהרי זה דומה לאב הרואה את בנו כתינוק שבונה בית מעצים קטנים ושמח בו, ובא אדם וסתר בנינו והולך לאביו, וקובל עליו וצועק מרה, וחושב

מהישיבה, אך המלמד עמד בדיבורו, שאין הוא מוכן לקבלו שוב. משראו כך, העלוהו כיתה לשיעור אחר, זאת למרות שאם היה רבינו אומר על מה ולמה הוא עיף, בוודאי היו מנשקים ומחבבים אותו, אך רבינו העדיף לעבור בזיונות ובלבד שיקיים את "הצנע לכת עם אלוהים", כלומר, שלא להודיע לשום אדם את מעשיו.

סיפור

הסוחר שנתן הזהובים לחיים ליב לנישואי בתו, המשיך את סיפורו עם הפריץ בעל הפונדק: כשנלחץ הפריץ מסאת חובותיו, שינה לפתע את עורו, ונהפך מכבשה חייכנית לנמר רגזן, הוא הזהיר אותו אם לא אשלם לו דמי החכירה פי שלושה, הוא ישליך אותו ואת משפחתו אל הכלא שהוא בור אפל וטחוב, ושם מצפה להם רעב צמאון וקור. ועברו שלושה שבועות על האיומים, והתחיל הפריץ לקיים איומו, והשליך את היהודי ובני משפחתו אל הבור הזה, אשר שם היו התנאים בלתי נסבלים. הסוחר לא אמר נואש, הוא החל משכנע את שומר בית הכלא, שהתהלך כל העת מעל ראשם, שישחררו לזמן קצר. ענה השומר: הפריץ שלנו חסר דעה הוא, אם שמע ששחררתי אותך אפילו לשעה חותך את ראשי. ענה לו הסוחר: אם אני נשארתי פה בבית הכלא, לעולם לא יקבל שום פרוטה ממני כי אין לי גרוש. השומר היה מאת ה' נבון ובעל לב טוב, הוא השתכנע מן הדברים ושחרר את היהודי, אחרי הבטחה ברורה שישוב תוך זמן קצר וסכום הממון בידו, והאשה וילדיה היוו עירבון ביד השומר עד שובו לכלא.

שהיה ראוי לאביו להרוג את אותו איש, אבל אביו שוחק ואינו חושש כלל, שיודע באמת שצער בנו הוא הבל וריק, אלא שלפי דעתו של התינוק וקוצר השגתו מצטער הרבה. כן הדבר הזה, שהצער שמצטער האדם על ענייני העולם הזה, הכל הבל ורעות רוח. לכן אם ה' מצער את האדם במיני יסורין לכפר עוונותיו והוא מצטער מאוד ובוכה, וה' אינו חושש עליו, שהרי זה דומה לילד שאמו רוחצת אותו מצואתו והוא צועק ובוכה והיא אינה חוששת לקול צעקותיו. וכמו הרופא המטפל בחולה בבדיקות קשות, ואינו חושש על צערו, כך ה' כל דעביד לטב עביד. אבל על צער השמים, חובה להצטער, וכל שכן שצריך להצטער על העוונות שאינו עושה רצון בוראו, וגורם כעס וצער למלך רם ונישא. וכן צריך להצטער על מיתת צדיקים כמו שאמרו: שכל המצטער ביום הכפורים על מיתת בני אהרון, מוחלין לו על כל עוונותיו אמן.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

כשהיה מרן קם בלילה ממיטתו בחשאי ופותח בית המדרש ולומד עד שעה שלוש אחר חצות, היה חוזר למיטתו בחשאי ולא הרגישו הוריו על מעשה זה. אך באחד הימים קרה שהעייפות גברה עליו, והוא בן 14 שנה, ובתוך השיעור בישיבה היטה מרן את ראשו ונרדם, אבל מגיד השיעור הקפיד עד למאוד, ואמר שלא יתכן שבחור ירדם באמצע השיעור, אין זו דרך ללמוד תורה אם נרדמים באמצע, וקבע שהוא לא מוכן ללמד תלמיד שנרדם באמצע השיעור. הוריו דיברו עם רבו, ואף עירבו מספר רבנים

דינים - שתי הלכות ציצית

1 - איסור לדבר אחרי ברכה על הטלית, ואם הפסיק אפילו מילה אחת שאינה מענין הטלית צריך לחזור ולברך. וגם אסור לענות דברים שבקדושה אחרי הברכה: קדושה, קדיש, ברכות או אמנים. וגם לא יפסיק בשהייה בין סיום הברכה לתחילת העטיפה. ואפילו בעשיית מצוה כגון לתת צדקה לעני אסור לשהות. ואפילו לנשק הציציות קודם העטיפה לא ינשק ואף אם ירצה ינשק קודם הברכה.

2 - לא יפסיק בדיבור עד שיסיים העטיפה ויוריד הטלית על גופו: ואם הפסיק בדיעבד קודם שיסיים העטיפה אינו חוזר ומברך כיוון שכבר הניח הטלית על ראשו.

3 - כשאנו מברכים לה' על איזה מאכל ואומרים ברוך אתה ה', אין פירוש שאנו מוסיפים לו ברכה מאיתנו ח"ו כי הוא אינו צריך ברכה מאיתנו כי הוא מקור הברכות. אלא כוונת הברכה היא: הוא עצמו בעל הברכות כמו רחום וחנון והוא בעל השפע והברכות לכל העולם. וחפץ להיטיב לכל ברואיו, ובורא להם כל מאכל שאוכלים.

4 - למה מתחילים הברכה בלשון נוכח כמו ברוך אתה, וצריך לגמור בלשון נוכח כמו אשר בראת פרי העץ וכן כולם, ולא אשר ברא בלשון נסתר? אלא כמו שה' נגלה ונסתר כך האוכל והאדם יש בו נגלה ונסתר, לכן האוכל ניזון ממנו הגוף שהוא נגלה, ויש בו הנשמה שהיא נסתרת והנשמה ניזונה מן הברכה שאדם מברך.

התורמים לעלון זה

האדון עבדו ג'אג'אטי ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדונים

אברהם ואלפריד צייג ואשתו לאה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון סולי ערמאן ואשתו הגברת ויקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח יוסף בן ג'מיליה ע"ה אמן. *** האדון שחוד-שאול משענייה ואשתו הגברת נדיה-דיבה ובניהם לברכה ולהצלחה ולרפואה שלמה ולע"נ אביו המנוח משה בן זקיה ואמו מארגו בת בהייה ע"ה אמן. *** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת אולגא זליטה ובניה האחים המבורכים נסים, משה, שלמה, נינה, פיפי ושרה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח נתן בן נגלא ע"ה אמן. *** הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים בן פרחא ע"ה אמן. *** האדון אדמון נחום ואשתו הגברת לינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולנחת רוח להנשמה הטהורה של התינוק יוסף-חיים בן אולגה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,600. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 258,300,
+1,200 מבקרים מהעלון הקודם.

כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.

www.BethYosef.com